

РЕШЕНИЕ № 448/01.03.2017 г.
гр.София, 01.03.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИЯТ ГРАДСКИ СЪД, ТО, VI - 5 състав в публичното заседание на девети февруари две хиляди и седемнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мария Райкинска

при участието на секретаря Антоанета Стефанова, като взе предвид докладваното от съдия Райкинска т.д.№ 1704 по описа за 2015 г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 625 ТЗ.

Молителят – „Корпоративна търговска банка“ АД („КТБ“ АД) – в несъстоятелност твърди в първоначалната си молба и уточнителна молба от 11.11.2016 г., че на 30.01.2014 г. сключил с ответника „ЮМС“ АД Договор за банков кредит за 23 000 000 евро, по който дружеството усвоило 18 638 186 евро. Кредитът следвало да бъде върнат на 10 погасителни вноски, всяка в размер на 2 300 000 евро, платими ежемесечно до 25-то число на месеца, считано от 25.01.2017 г. до 25.10.2017 г. Уговорено било и задължение за заплащане на лихва в годишен размер на 9%, платима ежемесечно върху усвоената сума, на 25-то число на месеца, чийто размер към 23.12.2014 г. бил 833 691.05 евро. За разлика от задължението за главница, за възнаградителната лихва не бил уговорен gratuit период и същата се начислявала ежедневно върху дебитното салдо на заемната сметка на кредитополучателя. Към 11.03.2015 г. липсвало погасяване по главницата. По отношение на възнаградителната лихва кредитополучателят изпаднал в забава от 25.06.2014 г., когато било направено последно плащане, не заплатил пет вноски за възнаградителна лихва, последната от които дължима на 25.10.2014 г. и към 31.10.2014 г. просроченото му задължение за лихва било в размер на 703 223.75 евро.

В Договора за кредит било уговорено, че при просрочие на вноски или обявяване на предсрочна изискуемост на кредита банката ще начислява и наказателна надбавка в размер на 10 пункта годишно, като нейният размер към 11.03.2015 г. бил 885 313.83 евро – падежирала наказателна лихва и 157 389.13 евро – начислена, но непадежирала наказателна лихва.

Върху неплатената лихва била начислена уговорената неустойка в размер на 10%, която към 11.03.2015 г. била в размер на 23 742.91 евро.

Поради допуснати просрочия, банката обявила кредита за предсрочно

ВЪРНО С ОРГИНАЛА
СЕКРЕТАР: *[Signature]*

изискуем на 25.11.2014 г., на основание чл. 40, б. „ж. и б. „г“ от договора за кредит – поради просрочие на вноски за лихва и поради непредоставяне на уговорените обезпечения в срок – кредитополучателят не учредил в срок до 28.02.2014 г. ипотека на недвижим имот и реален залог на акции Изявление за това било изпратено на „ЮМС“ АД на вписания в търговския регистър адрес на управление, с даден 7-дневен срок за доброволно изпълнение, след изтичане на който кредитът се смятал за предсрочно изискуем. Уведомлението било получено на 17.11.2014 г., но плащане не последвало. Към 11.03.2015 г. задължението на ответника било в общ размер на 20 538 322.92 евро.

Молителят твърди, че ответникът е неплатежоспособен, тъй като не може да изпълни посоченото свое задължение, произтичащо от търговска сделка. Той спрял плащанията, поради което била налице и презумпцията за неплатежоспособност по чл. 608, ал. 2 ТЗ. Налице била и свръхзадълженост на длъжника, тъй като паричните му задължения превишавали размера на активите му.

„КТБ“ АД – в несъстоятелност моли съдът да обяви неплатежоспособността, а при условия на евентуалност - свръхзадължеността на „ЮМС“ АД, при условията на чл. 630, ал. 1 ТЗ.

Ответникът „ЮМС“ АД е депозирал отговор, с който оспорва твърденията, че е неплатежоспособен. Не оспорва сключването на посочения договор за кредит, нито че е усвоил по него 18 638 186 евро. Твърди обаче, че претърпял вреди от неизпълнение на банката на задължението ѝ да му предостави пълния размер на кредита, поради което ответникът не могъл да приключи започнати сделки, заради които именно ползвал кредит. Твърди още, че не били налице условия за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, тъй като същият следвало да бъде върнат до 25.10.2017 г., като главницата било уговорено разсрочено плащане в чл. 18 от договора. Оспорва да е настъпил и падежа на дължимите лихви, а евентуално прави възражение за неизпълнен договор. Оспорва твърденията, че не може да плаща задълженията си, както и да е спрял плащанията. Прави евентуално твърдение, че затрудненията му са временни и че разполага с имущество, достатъчно да покрие задълженията му без опасност за кредиторите. Моли молбата по чл. 625 ТЗ да бъде отхвърлена като неоснователна.

В свое становище по отговора на ответника молителят поддържа, че ако ответникът не е усвоил някаква част от кредита, то това е, защото не е депозирал пред банката писмено искане, каквото бил длъжен да направи един работен ден преди съответното усвояване, с посочване размера на сумата, която желае да усвои. Направени били искания за усвояване на суми, последното от които на 26.05.2014 г., в общ размер на 18 638 186 евро, които били предоставени по разплащателната му сметка. Банката нямала задължение да предоставя по разплащателната сметка суми, за които не е направено искане от кредитополучателя. Поддържа още, че банката е имала право да откаже предоставяне на суми при липса на учредени

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
2018

обезпечения по кредита, до отстраняване на нарушението, като се позовава на чл. 42 „б“ от договора за кредит. Оспорва наличието на изискуемо вземане на „ЮМС“ АД към банката, заради което дружеството да може да направи възражение за неизпълнен договор.

В първото съдебно заседание ответникът е признал, че не е правил искания за усвояване на суми по кредита след 25.06.2014 г., но това било поради факта, че с решение на УС на БНБ от 22.06.2014 г. банката била поставена под особен надзор, като банката уведомила БНБ на 20.06.2014 г., че преустановява всички банкови операции. Поддържа още, че всички искания за отпускане на суми по кредита били правени преди падежа на съответна вноска по възнаградителната лихва и кредитът бил използван именно за заплащане на лихвите. Поради невъзможността на банката да предостави на ответника остатъка по кредита не е могъл да изпълнява задълженията си за плащане на лихвите, тъй като парите били за оборотни средства. Всички искания били правени преди съответния падеж на лихвите и в него била посочвана като сметка за усвояване именно сметката, по която ответникът правел погасителни вноски.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 30.01.2014 г. между „Корпоративна търговска банка“ АД и „ЮМС“ АД е сключен договор за банков кредит, по силата на който банката се е задължила да отпусне на кредитополучателя кредит в размер на 23 000 000 евро, които средства са предназначени за покупка на недвижими имоти, дялове и акции от капитала на трети лица и други инвестиции, като кредитополучателят се е задължил да ползва кредита само за посочената цел – т. 2 и т. 8. В т. 4 е уговорено, че средствата се предоставят за ползване по разплащателна сметка, където се отчита счетоводно усвояването и по която се осъществява доброволното издължаване по кредита. Кредитополучателят се е задължил да уведомява банката един работен ден по-рано за сумата, която иска да усвои. Крайният срок за ползване на кредита е 31.12.2015 г., след която дата задължението на банката за предоставяне на кредита отпада. Според чл. 7, ако кредитополучателят наруши условията, при които се отпуска кредита, банката има право да откаже да предостави сума до изпълнение на всички условия по договора. Банката е имала право да откаже предоставяне на суми и при установяване, че кредитът се ползва не по предназначение.

В т. 10 от договора е уговорено задължение за заплащане на възнаградителна лихва в размер на 9% годишно върху фактически ползваните суми по кредита, която се начислява ежедневно върху дебитното салдо по заемната сметка на кредитополучателя и е платима на 25-то число на съответния месец. Кредитополучателят се е задължил да осигурява по разплащателната си сметка средства за издължаване на лихвата към датата на съответния падеж. Според т. 12

банката начислява върху просрочената главница освен договорна лихва, и наказателна надбавка в размер на 10 пункта при просрочие на вноса или при обявена предсрочна изискуемост. По отношение на просрочените лихви е уговорено заплащане на неустойка в размер на 10% годишно – т. 13. В т. 18.1 от договора страните са уговорили, че сумата по кредита ще се връща на десет погасителни вноски, всяка в размер на 2 300 000 евро, платими на 25-то число на съответния месец, считано от 25.01.2017 г. до 25.10.2017 г.

В чл. 31 от договора е уговорено, че за обезпечаване всички задължения по кредита, кредитополучателят се задължава да предостави на банката обезпечения до 28.02.2014 г. – ипотека върху недвижими имоти в с. Белопопци, собственост на третото лице „Гео Адвайзърс“ ЕООД и реален залог върху акциите от капитала на „ЮМС“ АД и и върху 40% от акциите от капитала на „Блексирама“ АД.

В т. 40 от договора са уговорени случаите, при които банката има право да обяви кредита за предсрочно изискуем – когато кредитополучателят нарушава договорните условия по този и други договори с банката; когато е предоставил неверни или неточни данни; когато е изпаднал в неплатежоспособност; когато не е предоставил на банката договорените обезпечения в уговорения срок; не е осигурил на банката необходима информация; ползва кредита за цели, различни от уговорените; когато е изпаднал в забава при погасяване на главницата или лихвите по кредита или отклонява постъпленията си по сметките в банката.

В т. 42 от договора е уговорено право на банката да преустанови предоставяне на суми по кредита при неизпълнение от страна на кредитополучателя на кое да е задължение към банката или да прекрати договора, като обяви за предсрочно изискуем кредита при такова неизпълнение.

Молителят е представил по делото пет Искания за усвояване на средства от разрешен кредит, депозирани от „ЮМС“ АД, съответно на 30.01.2014 г. за 10 650 000 евро за покупка на активи; на 04.02.2014 г. за 7 350 000 евро за покупка на активи; на 25.02.2014 г. за 220 150 евро за разплащания; на 26.03.2014 г. за 136 700 евро за разплащания; на 25.04.2014 г. за 138 000 евро за разплащания и на 26.05.2014 г. за 143 336 евро за разплащания. В исканията е сочена сметка за прехвърляне на средствата BG80 KОРP 8220 14 534 46 501.

С писмо изх. № 8475/13.11.2014 г. банката е уведомила ответника, че към 31.10.2014 г. има просрочени задължения за лихви в размер на 703 223.75 евро, като забавата е основание за предсрочна изискуемост. Освен това не е изпълнено задължението за предоставяне на уговорените обезпечения, което също е основание за обявяване предсрочна изискуемост. Отправена е поканата за плащане и за учредяване на уговорените обезпечения в 7-дневен срок от поканата с предупреждение, че при неизпълнение в този срок банката обявява предсрочна изискуемост. Това писмо е получено от „ЮМС“ АД на 17.11.2014 г., видно от представената обратна разписка.

ВЪРХО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР:

Според служебно изискана справка от Агенцията по вписвания, имотен регистър за съдебен район София – град, по партидата на „ЮМС“ АД има вписани само две продажби на недвижими имоти – пред 1995 г. и през 2000 г. Според справка на МВР, СДВР, Отдел „Пътна полиция“ към 09.11.2016 г. на името на „ЮМС“ АД няма регистрирани ППС.

През 2016 г. НАП е наложил принудителни обезпечителни мерки върху вземания на ответника по банкови сметки за декларирано публично задължение в размер на 50 310 лева и за публично задължение в размер на 3 891 685 лева по ЗКПО, като в последствие последното не е установено и обезпечителните мерки са отменени.

Ответникът е представил прессъобщение на БНБ, в което се съобщава, че на 20.06.2014 г. „КТБ“ АД е уведомила БНБ за изчерпване на ликвидността и преустановяване на разплащанията, както и на всички банкови операции. Според второ прессъобщение на БНБ от 22.06.2014 г. „КТБ“ АД е поставена под специален надзор, като банката ще отвори на 21.07.2014 г. Според трето съобщение от 16.09.2014 г. срокът на особен надзор е продължен с два месеца, тъй като банката продължава да изпитва остър недостиг на ликвидност за изпълнение на задълженията си към кредитори и депозанти.

По делото са изслушани основно и допълнително заключения по СИО, изготвени от вещото лице Лидия Занова, които не са оспорени от страните. В основното заключение вещото лице сочи, че през периода 2013 г. до 31.10.2016 г. основният дял на дълготрайните активи са предоставени аванси и нематериални активи в процес на изграждане. В предоставената Ивнентарна книга е отразен актив „Комуникационно оборудване“, въведено в експлоатация на 01.04.2014 г. с балансова стойност 79 262.81 лева. Основен дял в краткотрайните активи имат „други вземания“, чийто дял през 2013 г. е 99%, а в периода 2014 г.- 2016 г. е 43-44%. През същия период дружеството не разполага с други материални активи и парични средства. Вземанията са по договори за цесия, отчитани аналитично, начислявани са лихви, като няма вземания над 5 години. Този извод вещото лице е пояснила в съдебно заседание, че прави с начален период съответен договор за цесия, с който са придобити вземанията, а не датата, на която вземанията са възникнали. От описаните в таблична форма вземания се установява, че към 31.12.2013 г. вземанията по договори за цесия от 30.12.2013 г. са в общ размер на 16 027 141.59 лева при общ размер на вземанията 16 239 478.09 лева; към 31.12.2014 г. вземанията по договори за цесия от 30.12.2013 г. и от 02.01.2014 г. са в общ размер на 18 035 819 лева от общ размер на вземанията 44 375 519.37 лева, от които 25 208 176.53 лева – доставчици по аванси (3 000 000 лева по предварителен договор за покупко- продажба с „Гео Адвайзърс“ ЕООД от 28.01.2014 г. и 22 208 175.83 лева по договор за покупко-продажба на временни удостоверения от капитала на „Блексирама“ АД от 10.01.2014 г.); към 31.12.2015 г.

ВЪРНО С ОРИГИНАЛА

СЕКРЕТАР:

общият размер на вземанията е 45 105224, от които доставчици по аванси 25 208 176.53 лева (3 000 000 лева по предварителен договор за покупко- продажба с „Гео Адвайзърс“ ЕООД от 28.01.2014 г.и 22 208 175.83 лева по договор за покупко- продажба на временни удостоверения от капитала на „Блексирама“ АД от 10.01.2014 г.) и вземания по договори за цесия 18 035 819 лева. Към 31.10.2016 г. размерът на вземанията от доставчици по аванси е непроменен, като общият размер на вземанията е 45 872 130.39 лева.

Вещото лице е посочила и структурата на пасива за изследвания период, от която е видно, че от 2014 г насетне дружеството има краткосрочни задължения само през 2016 г. в размер на 57 000 лева, а останалите са само дългосрочни и включват задължението за главница към „КТБ“ АД, както и приходи за бъдещи периоди. Дружеството е осчетоводявало само платените лихви по кредита. Не са осчетоводени просрочените задължения за лихви в размер на 703 223.75 евро. В балансите за 2015 г. и 2016 г. не е отразено и цялото задължение по обявения за предсрочно изискуем кредит в общ размер на 40 169 468 лева. Публичните задължения към 31.12.2015 г. са в размер на 53 000 лева и имат текущ характер, като към 31.12.2016 г. следва да се начислят и 3000 лева лихви. Задълженията са осчетоводени по следния начин: към 31.12.2013 г. - 8 098 879.48 лева; към 31.12.2014 г.- 36 460 145.83 лева; към 31.12.2015 г. – 36 506 219 лева и към 31.10.2016 г. – 36 510 210.70 лева. Основен дял има задължението към „КТБ“ АД в размер на 36 453 123.32 лева.

По отношение коефициентите на ликвидност, вещото лице е посочило, че коефициентите на обща и на бърза ликвидност са с равна стойност, тъй като краткотрайните активи на дружеството са формирани само от вземания. За изследвания период без 2013 г. те имат стойности, многократно надвишаващи препоръчителните, тъй като дружеството почти няма краткосрочни задължения, а банковият кредит с молителя е осчетоводен като дългосрочно задължение, текущите неплатени лихви не са осчетоводявани. За 2013 г. всички коефициенти на ликвидност са 0; за 2014 г. коефициентите за обща и бърза ликвидност са 131.29, за 2015 г. – 17.19, за 2016 г. – 13.37. Стойностите на коефициентите за незабавна и абсолютна ликвидност за последните две години са 0, тъй като дружеството не разполага с парични средства през изследвания период.

Коефициентът за финансова автономност през 2014 г. е отрицателен, поради отрицателната стойност на капитала, през 2015 г. е 64.05, а през 2016 г. – 28.61, които стойности показват прекомерна задлъжнялост.

Вещото лице е изчислила и варианти на показателите за финансовото състояние на дружеството след коригиране на балансите с неосчетоводените задължения за лихви, както и при отразяване предсрочно изискуем кредит през 2015 г. и 2016 г. В този случай през 2013 г. всички коефициенти на ликвидност са 0; за 2014 г. коефициентите за обща и бърза ликвидност са 0.67, за 2015 г. – 0.02, за

ВЪВЕДО С
СЕКРЕТАР:
ИИИ

2016 г. – 0.02. Стойностите на коефициентите за незабавна и абсолютна ликвидност е 0, тъй като дружеството не разполага с парични средства през изследвания период.

Коефициентът за финансова автономност през 2014 г. е отрицателен, поради отрицателната стойност на капитала, през 2015 г. е 0.01, а през 2016 г. – 0.03, при препоръчителни стойности по-големи или равни на 0.5.

В допълнителното си заключение вещото лице е направила изчисления във вариант, в който целият кредит е станал предсрочно изискуем през ноември 2014 г. – тогава коефициентите на обща и бърза ликвидност са равни на 0.02 и за тази година.

През целия период 2014 г. до 2016 г. пасивите надвишават активите около два пъти. Към 31.10.2014 г. сумата на актива е 20 804 000 лева, а на пасива – 40 229 000 лева.

Дружеството не разполага с недвижими имоти и авоари в банки. Вещото Лице Занова сочи, че за първи път активите са станали недостатъчни за покриване задълженията на дружеството към 31.12.2014 г. Към момента на извършване на експертизата дружеството няма касова наличност. Дружеството не разполага с текущи активи, освен вземания и не извършва дейност. Плащания по-големи от 10 000 лева ответникът е правил само праз 2014 г. по няколко договора за цесия, закупуване на акции и недвижим имот. През 2015 г. са извършване само плащания по трудови договори. Няма данни след 2014 г., когато са сключени предварителни договори за покупка на недвижим имот и временни удостоверения за акции, впоследствие акции и недвижим имот да са заприходени в имуществото на дружеството.

В допълнителното си заключение вещото лице е дало изчисления на коефициентите за финансовото състояние на ответника във вариант, в който задълженията на дружеството по договора за кредита са каквито биха били без обявяване на предсрочна изискуемост след коригиране на балансите с неосчетоводените задължения за лихви. В този случай през 2013 г. всички коефициенти на ликвидност са 0; за 2014 г. коефициентите за обща и бърза ликвидност са 0.46, за 2015 г. – 0.16, за 2016 г. – 0.09. Стойностите на коефициентите за незабавна и абсолютна ликвидност е 0, тъй като дружеството не разполага с парични средства през изследвания период.

Посочила е още, че през 2015 г. ответникът е плащал само текущи задължения към НАП, „Български пощи“ ЕАД, като общият размер на плащанията е под 3000 лева. През 2015 г. и 2016 г. от името на дружеството са извършвани плащания в полза на НАП, съда и адвокати от физическо лице и са осчетоводени като задължения към него, в общ размер на 6 856.10 лева.

При така установената фактическа обстановка приема от правна страна следното:

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР:

Съгласно разпоредбата на чл. 625 ТЗ производство по несъстоятелност се открива по подадена до съда писмена молба от длъжника, съответно от ликвидатора или от кредитор на длъжника по търговска сделка, както и от Националната агенция за приходите за публичноправно задължение към държавата или общините, свързано с търговската дейност на длъжника или задължение по частно държавно вземане. В настоящия случай съдът е сезиран от „КТБ“ АД (н), която твърди, че е кредитор на „ЮМС“ АД по абсолютна търговска сделка – договор за банков кредит, поради което кредиторът е процесуално легитимиран да иска откриване производство по несъстоятелност. Дали действително молителят е кредитор на ответника по търговска сделка е въпрос на материалноправна легитимация, съответно – на основателност на молбата, а не по нейната допустимост.

Молителят в настоящото производство твърди, че ответникът е неплатежоспособен. Съгласно разпоредбата на чл. 608 ТЗ неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ, или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност, или задължение по частно държавно вземане. В чл. 608, ал. 3 ТЗ законът е установил презумпция за неплатежоспособност при спиране на плащанията.

Молителят е твърдял в условия на евентуалност, че ответникът е свръхзадължен. Съгласно чл. 742, ал. 1 ТЗ търговецът е свръхзадължен, ако неговото имущество не е достатъчно да покрие паричните му задължения. Това основание за откриване производство по несъстоятелност следва да бъде разгледано при условие, че твърдението за изпадане на ответника в неплатежоспособност не бъде установено.

По наличието на предпоставките по чл. 608 ТЗ

Несъмнено длъжникът „ЮМС“ АД има качеството „търговец“ – същото е търговско дружество, регистрирано съобразно разпоредбите на Търговския закон чрез вписване в търговския регистър с ЕИК 831657906, поради което и на осн. чл. 1, ал. 2, т. 1 ТЗ същото е търговец.

Установи се още, че ответникът има изискуеми парични задължения към „КТБ“ АД – в несъстоятелност по валидно сключен договора за банков кредит от 30.01.2014 г., който е абсолютна търговска сделка (чл. 1, т. 7 ТЗ). Ответникът не отрича, че не е заплащал задълженията си за заплащане на възнаградителна лихва от 25.06.2014 г. насетне, а според договора за кредит възнаградителна лихва е била дължима ежемесечно до 25-то число в размер изчислен върху фактически усвоената сума. Ето защо, възражанието на ответника, че задълженията за възнаградителна лихва през периода от 25.06.2014 г. до 25.10.2014 г. не са били

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР: *Mil*

изискуеми, е неоснователно. Изискуеми и непогасени за този период са възнаградителни лихви в размер на 703 223.75 евро.

Между страните е спорно дали за банката е възникнало потестативно право да лиши кредитополучателя от преимуществото на срока, като обяви кредита за предсрочно изискуем през ноември 2014 г. Вземането на кредитора не е предмет на производството по чл. 625 ТЗ, поради което и не е необходимо същото да бъде установено в точен размер. Този размер обаче е от значение за анализа на финансово-икономическото състояние на длъжника, особено когато се твърди вземане от над 18 000 000 евро, поради което въпросът за предсрочната изискуемост на кредита е от значение за разрешаване въпроса за платежоспособността на ответника.

Настоящият състав приема, въз основа на установените уговорки в договора за кредит, че за „КТБ“ АД е възникнало потестативно право да обяви кредита за предсрочно изискуем и на двете твърдени от банката основания – съобразно уговорките, това право възниква при неизпълнение задължението на кредитополучателя да учреди в полза на банката уговорените обезпечения по кредита. По делото не се събраха доказателства ответникът да е изпълнил задължението си за учредяване на обезпечения нито в уговорения срок – до 28.02.2014 г., нито по-късно. Ето защо само на това основание след 28.02.2014 г. банката е могла да упражни правото си да обяви кредита за предсрочно изискуем.

Доказано е и втората хипотеза, при която възниква потестативното право на банката да обяви кредита за предсрочно изискуем – ответникът е изпаднал в просрочие по отношение вноски по възнаградителната лихва, начиная от 25.06.2014 г., като до 13.11.2014 г., когато е отправено изявлението за обявяване на предсрочна изискуемост, просрочени са били 5 вноски на стойност 703 233.75 евро.

Възражението на ответника за неизпълнен договор е неоснователно. На първо място, по делото не се установи такова изявление длъжникът да е правил извънсъдебно и към момент, когато е настъпвал падеж на някое от задълженията му. На следващо място, за да може длъжникът да противопостави на кредитора правото на задържане в хипотезата на чл. 90, ал. 1 ЗЗД необходимо е насрещните вземания, които произтичат от едно и също правоотношение, както е в случая, да са помежду си в конекситетна връзка, т.е., двете насрещни задължения да са взаимнообусловени, поради което именно длъжникът има интерес да иска едновременно изпълнение. В случая такава конекситетна връзка не съществува. Изпълнението на задължението на ответника да плаща възнаградителна лихва за ползвана сума по кредита не е обусловено от изпълнение на задължение на банката за предоставяне на следващи суми по кредита.

Не е налице и хипотезата на чл. 90, ал. 2 ЗЗД. В тази хипотеза изправната страна има на свое разположение възражението за неизпълнен договор при

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР: *[Signature]*

възникнала след сключване на договора опасност другата страна да не изпълни задълженията си. Не е необходимо тези задължения да са изискуеми, достатъчно е от обстоятелствата да е ясно, че има реална опасност те да не бъдат изпълнени. Несъмнено поставянето на „КТБ“ АД под особен надзор е обстоятелство, пораждащо основателно съмнение, че банката ще изпълни задълженията си да предостави пълния размер на договорения кредит. Това обстоятелство обаче би било основание за отказ да се изпълни насрещно задължение, което е свързано по някакъв начин със задължението, което вероятно няма да бъде изпълнено. Както бе посочено, заплащането на възнаграждение за ползването на вече предоставена част от кредита по някакъв начин не е свързано с предоставянето на следваща част от кредита, тъй като възнаграждението се начислява върху реално ползваната сума.

Неоснователно е и възражението на ответника, че кредитът е бил за оборотни средства, поради което непредоставянето на пълния му размер е причинило вреди на дружеството - според договора кредитът е бил за покупка на активи с инвестиционна цел, а не за оборотни средства и ответникът не е имал право да ги ползва за различна от договорената цел. Не се твърдят и конкретни вреди, нито се доказва тяхното настъпване, липсва и изявление за прихващане с такова вземане.

Следва да бъде посочено още, че ответникът не е поставил банката в забава при изпълнение задължението ѝ за предоставяне на останалата част от кредита, тъй като не е правил искане за усвояване на суми след 26.05.2014 г., при каквото само искане банката е била длъжна да осигури уговорените средства. От събраните доказателства се установява, че банката е била поставена под особен надзор след 20.06.2014 г., но това не е било пречка да се отправи искане за изпълнение към нея, нито пък се установява част от мерките по особения надзор да е било пълно преустановяване изпълнението на задълженията на банката по сключени договори, съобразно правилата на чл. 116 ЗКИ.

Следователно, ответникът не е имал основание да отказва плащане на възнаградителните лихви. Липсата на парични средства освен това, не е обстоятелство, което води до освобождаване на длъжника от отговорност – чл. 81, ал. 2 ЗЗД.

По делото се установи и надлежно упражнено потестативно право на банката за обявяване кредита за предсрочно изискуем – банката е отправила изявление за това до длъжника, като му е дала допълнителен едномесечен срок за изпълнение, преди да настъпят последиците на предсрочната изискуемост. Тъй като в дадения срок не се установи нито да е извършено плащане, нито да са учредени уговорените обезпечения, на 25.11.2014 г. са настъпили последиците на обявената предсрочна изискуемост (така и т. 18 от Тълкувателно решение № 4/18.06.2013 г.)

Следователно, от тази дата е настъпила изискуемостта на пълния размер на усвоената главница – 18 638 186 евро, (който размер не е спорен между страните),

ВЪРНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР:
[Signature]

ведно с начислените и непогасена възнаградителна лихва. Възникнало е и вземане за съответните наказателни лихви и неустойка, които са достигнали общо над 40 000 000 лева.

Молителят се позовава на установената в закона (чл. 608, ал. 3 ТЗ) презумпция за неплатежоспособност при спиране на плащанията, която е оборима. Спиране на плащанията е налице тогава, когато длъжникът не е в състояние да плати, предвид финансовото си състояние, дори задълженията си към един кредитор, когато те са значителни. По делото се установи, че ответникът е преустановил плащанията към молителя на 25.06.2014 г. През 2014 г. е извършвал някои плащания към кредитори, включително банката, но в същото време през първите няколко месеца на същата година е усвоил над 18 000 000 евро по кредита. През 2015 г. е погасил задължения под 3000 лева при наличие на задължения над 36 000 000 лева, а през 2016 г. изобщо не е погасявал задължения, такива са погасени от негово име от трето лице, но в същото време задълженията са останали като такива към същото лице. Макар през 2014 г. ответникът да е извършил някои плащания, той е спрял напълно плащанията към молителя от 25.06.2014 г. и ако към този момент е спорно дали не е разполагал с финансова възможност да плати, то след обявяване на кредита за предсрочно изискуем и размер на вземането над 36 000 000 лева, при състав на краткотрайните активи само от вземания, които не са били събрани и през двете следващи години, то очевидно непогасяването на това задължение на падежа – 24.11.2014 г., се дължи на изпадането на длъжника в неплатежоспособност, а не просто на нежелание да изплати задължението си. Този извод се обосновава и от липсата на каквито и да е активи, освен вземания, както в края на 2014 г., така и през следващите две години; от липсата на търговска дейност през 2015 г. и 2016 г., съотв. – липсата на всякакви приходи; несъбирането на вземания, възникнали през 2014 г. и през следващите две години. Всъщност дружеството е зависело изцяло през посочените три години от получения кредит от „КТБ“ АД, но при липса на дейност и приходи от нея не е могло да погасява задълженията си по него. Липсват доказателства, които да оборват презумпцията за неплатежоспособност при спиране на плащанията.

Трайно влошеното финансово-икономическо състояние на ответното дружество се установява и посредством определените коефициенти за ликвидност, които още в края на 2014 г. са далеч под препоръчителните стойности (0.02), като коефициентите на абсолютна и незабавна ликвидност са 0, т.е., дружеството не разполага с бързоликвидно имущество и парични средства. Тези коефициенти не се изменят през 2015 г. и 2016 г., тъй като дружеството не развива дейност, а и не събира вземанията си.

Същевременно, продължителното състояние без дейност и без събиране на вземанията, които са основен актив, установява и липсата на отрицателните предпоставки по чл. 631 ТЗ – затрудненията не са временни и длъжникът няма имущество, с което да покрие задълженията си без опасност за кредитора. Длъжникът, в чиято тежест е да установи наличието на тези отрицателни

ВЪРНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР:

предпоставки не е представил доказателства за тях.

Ето защо, настоящият състав приема, че финансовите затруднения на длъжника са трайно състояние и същият е спрял плащанията именно поради това свое влошено състояние, а не по друга причина (напр. нежелание да изпълнява публичните си задължения) и това състояние продължава и към настоящия момент, като „ЮМС“ АД не е в състояние да изпълни задължението си към „КТБ“ АД – в несъстоятелност.

При констатираната неплатежоспособност, следва да се установи началната дата на това състояние. По отношение датата на неплатежоспособността, следва да бъде посочено следното: В своята трайна практика ВКС застъпва становището, че началната дата на неплатежоспособността се определя въз основа преценката на цялостното икономическо състояние на предприятието – длъжник, посредством коефициентите на ликвидност, събираемост и финансова автономност/ задлъжнялост, чрез които се установява началния момент на обективната трайна неспособност на длъжника да погасява своите краткосрочни (текущи) задължения с краткотрайните (текущи) активи, като спирането на плащанията към отделен кредитор, съответно датата на последното извършено плащане към кредитор/и сами по себе си, без изследване на причините за тях, не са достатъчна база за определяне на икономическото състояние на длъжника. Това е пряко изводимо и от вече посочената разпоредба на чл. 608, ал. 3 ТЗ, предвиждаща, че неплатежоспособността може да е налице и когато длъжникът е платил или е в състояние да плати частично или изцяло само вземанията на отделни кредитора. Влошаването на икономическото състояние на търговеца, имащо траен характер, може да настъпи плавно или рязко. Последната хипотеза намира проявление и в случаите, когато в един и същ момент се падежират значима част от дългосрочните до тогава задължения на длъжника /вкл. когато са само към един кредитор/, които се трансформират в краткосрочни, но само ако това води до обективна невъзможност предприятието да поеме своите краткосрочни задължения с наличните краткотрайни активи, която се установява чрез визираните по-горе икономически показатели, а не следва от простия факт на спиране на плащането, респ. на извършване на плащане /вкл. последно в темпорално отношение плащане/ към конкретен кредитор, независимо, че в някои случаи началната дата на неплатежоспособност може фактически да съвпадне с очертаните моменти. (така Решение № 80/08.10.2015 г. по т.д. № 1565/2014 г. на I т.о.)

Както бе посочено, спирането на плащанията се установява по сигурен начин към 25.11.2014 г. – датата, на която са настъпили последиците на обявената предсрочна изискуемост и на която ответникът не е могъл да погаси задължението си по кредита поради влошеното си финансово състояние, поради което следва да бъде прието, че това е началната дата на неплатежоспособност на „ЮМС“ АД. В случая неплатежоспособността е настъпила рязко при трансформиране на едно значително по размер задължение от дългосрочно в краткосрочно, което задължение ответникът не е могъл да покрие с наличните си активи.

ВЪРНО С ОРИГИНАЛА
СЕКРЕТАР: *[Signature]*

Предвид установяването на първата посочена от молителя предпоставка за откриване производство по несъстоятелност – неплатежоспособност, не следва да бъде разглеждана втората, евентуално заявена предпоставка – свръхзадълженост.

Тъй като в хода на съдебното дирене не се установи ответникът да притежава каквото и да било ликвидно имущество или парични средства, нито молителят или друг кредитор е привнесъл разноски, съобразно дадените с определение от 09.02.2017 г. указания по чл. 629б ТЗ, то следва да се постанови решение по чл. 632, ал.1 ТЗ, като производството по делото бъде спряно.

По разноските. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК, в тежест на ответника следва да се бъдат възложени разноските на молителя, каквито са доказани в общ размер на 2650 лева.

Воден от горното и на осн. чл. 608 ТЗ, във вр. чл. 630, ал. 1 ТЗ и чл. 632, ал. 1 ТЗ, съдът

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НЕПЛАТЕЖОСПОСОБНОСТТА на "ЮМС" АД, ЕИК 831657906, гр. София, район Изгрев, ул. „Елемаг“ № 30А и **ОПРЕДЕЛЯ НАЧАЛНАТА Й ДАТА** – 25.11.2014 г.

ОТКРИВА ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ за "ЮМС" АД, ЕИК 831657906, гр. София, район Изгрев, ул. „Елемаг“ № 30А.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на предприятието на "ЮМС" АД, ЕИК 831657906, гр. София, район Изгрев, ул. „Елемаг“ № 30А.

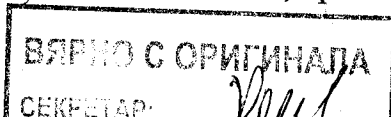
ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ "ЮМС" АД, ЕИК 831657906, гр. София, район Изгрев, ул. „Елемаг“ № 30А и **СПИРА ПРОИЗВОДСТВОТО** по несъстоятелност.

ПОСТАНОВЯВА обща възбрана и заповед върху имуществото на "ЮМС" АД, ЕИК 831657906, гр. София, район Изгрев, ул. „Елемаг“ № 30А.

УКАЗВА на кредиторите на "ЮМС" АД, ЕИК 831 657906, гр. София, район Изгрев, ж.к. „Красна поляна“, ул. „Елемаг“ № 30А, че спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в срок от една година от вписване на решението в Търговския регистър, ако удостоверят, че е налице достатъчно имущество или ако депозират по сметка на СГС необходимата сума за първоначални разноски в размер на 6000 лева.

УКАЗВА на кредиторите на "ЮМС" АД, ЕИК 831 657906, гр. София, район Изгрев, ж.к. „Красна поляна“, ул. „Елемаг“ № 30А, че ако в посочения едногодишен срок не бъде поискано възобновяване на производството, съдът ще прекрати производството по несъстоятелност.

ОСЪЖДА "ЮМС" АД, ЕИК 831 657906, гр. София, район Изгрев, ул. „Елемаг“ № 30А да заплати на „КОРПОРАТИВНА ТЪРГОВСКА БАНКА“ АД – в несъстоятелност, ЕИК 831184677, гр. София, ул. „Граф Игнатиев“ № 10,

сумата от 2650 (две хиляди шестстотин и петдесет) лева – разноси в производството, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред САС, в 7 дневен срок от вписването му в Търговския регистър, от страните по делото и трети лица, които имат вземане, произтичащо от влязло в сила съдебно решение или от влязъл в сила акт, установяващ публичноправно задължение, както и от трети лица, които имат вземане, обезпечено със залог или ипотека, вписани в публичен регистър преди датата на подаване на молба за откриване на производство по несъстоятелност (19.03.2015 г.)

Решението да се изпрати за вписване в Търговския регистър.

СЪДИЯ:

